

Bruksela, dnia 20 października 2013 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 83/2013

Sprawozdanie z posiedzeń komisji PE we wrześniu 2013 r.

Bruksela, wrzesień 2013 r.

- 1. Komisja Spraw Gospodarczych i Monetarnych (ECON) – Dialog ekonomiczny z przewodniczącym eurogrupy Jeroenem Dijsselbloem**
- 2. Komisja ds. Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) – Pierwsze z serii przesłuchań w ramach postępowania ws. podsłuchu elektronicznego obywateli UE przez USA**
- 3. Komisja ds. Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) - Afera NSA: dane bankowe pod nadzorem służb?**
- 4. Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi (AGRI) – Akceptacja wyników negocjacji trójstronnych ws. reformy WPR**
- 5. Komisja Budżetu (BUDG) – Głosowanie ws. WRF 2014-2020**
- 6. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) – Odrzucenie rezolucji ws. stanu rynku emisji CO2**
- 7. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) - Chroniąc pacjentów: posłowie za surowszą kontrolą wyrobów medycznych**
- 8. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) – Spotkanie z ministrem środowiska Marcinem Korolcem**
- 9. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) – Dyskusja na temat kształtu sprawozdania o technologii CCS w Europie**

10. **Komisja ds. Prawnych (JURI)** – Wspólne europejskie prawo sprzedaży (tzw. CESL) wsparte przez europosłów
11. **Komisja Handlu Międzynarodowego (INTA)** – Dwustronna umowa inwestycyjna UE-Chiny: nie będzie zgody PE, jeśli nie będzie przejrzystości
12. **Komisja Spraw Gospodarczych i Monetarnych (ECON)** – Eurodeputowana Ferreira o semestrze europejskim: potrzebujemy przejrzystości i zaangażowania!
13. **Komisja Spraw Konstytucyjnych (AFCO)** – Dyskusja na temat sprawozdania ws. relacji między Parlamentem Europejskim a instytucjami reprezentującymi rządy narodowe
14. **Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (EMPL)** – Wymiana poglądów z komisarzem László Andorem

ROZMOWY Z EUROPOSLAMI

15. **Komisja Specjalna ds. Przestępczości Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy (CRIM)** - Przestępczość zorganizowana: „Europejski problem potrzebuje europejskiego rozwiązania”
16. **Komisja Kultury i Edukacji (CULT)** – Eurodeputowana Neved'álová: unijne systemy edukacji nie biorą pod uwagę wymogów rynku pracy
17. **Komisja Spraw Gospodarczych i Monetarnych (ECON)** – Poseł Marc Tarabella: Chodzi nam o lepsze wykorzystanie pieniędzy publicznych
18. **Komisja Spraw Gospodarczych i Monetarnych (ECON)** - Kredyty hipoteczne: „Nowe zasady utrudnią dalsze, lekkomyślne udzielanie pożyczek”
19. **Komisja Spraw Gospodarczych i Monetarnych (ECON)** - C. de Jong o nieuczciwym marketingu: „przestępcy są bardzo pomysłowi”
20. **Komisja Spraw Gospodarczych i Monetarnych (ECON)** - Klaus Regling: alternatywa wobec cięć byłaby jeszcze dotkliwsza
21. **Komisja ds. Petycji (PETI)** – Eurodeputowana Mazzoni: „Prawie nikt nie analizuje wpływu kryzysu na życie obywateli UE”

1. Komisja ds. Gospodarczych i Monetarnych (ECON) – Dialog ekonomiczny z przewodniczącym eurogrupy Jeroenem Dijsselbloem

Najważniejszym punktem w agendzie Komisji w dniu 5 września br. był dialog ekonomiczny z przewodniczącym eurogrupy. Odpowiadając na pytania eurodeputowanych pan **Jeroen Dijsselbloem** stwierdził m.in.:

- widoczne są oznaki końca kryzysu, co napawa optymizmem. Nie powinno być obaw, że wzrostowi gospodarczemu nie będzie towarzyszyć wzrost zatrudnienia, choć ten ostatni przyjdzie nieco później;
- pomocna w walce z kryzysem oraz w zapewnieniu trwałego wzrostu będzie implementacja rekomendacji przyjętych w lipcu przez Radę („problemem nie jest jakość rekomendacji tylko jakość ich implementacji”);
- jest za wcześnie na jakiegokolwiek spekulacje w sprawie następnego programu dla Grecji, chociaż euro grupa wielokrotnie wykazywała gotowość dalszej pomocy. Ocena czy i w jakiej formie będzie ona potrzebna nastąpi na wiosnę przyszłego roku;
- zakończenie budowy unii bankowej powinno być priorytetem. Chociaż negocjacje propozycji ws. jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków na potrzeby unii bankowej (SRM) będą ciężkie, to musimy osiągnąć kompromis zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej, czyli do końca bieżącej kadencji PE;
- istotnym etapem tworzenia unii bankowej będzie tzw. asset quality review (AQR – ocena jakości aktywów), przeprowadzony na początku przyszłego roku przez Europejski Bank Centralny. W proces ten powinny być włączone firmy prywatne, aby jego wynik nie wzbudzał żadnych wątpliwości jeśli chodzi o jakość, przejrzystość i bezstronność (co było kwestionowane przy stress testach banków przeprowadzanych przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego).

2. Komisja ds. Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) – Pierwsze z serii przesłuchań w ramach postępowania ws. podsłuchu elektronicznego obywateli UE przez USA

Podczas posiedzenia komisji odbyło się pierwsze przesłuchanie publiczne w ramach postępowania wyjaśniającego PE dotyczącego **podsluchu elektronicznego obywateli UE przez USA** z udziałem dziennikarzy m.in. the Guardian i Le Monde.

Wpływ amerykańskiej Agencji Bezpieczeństwa Narodowego i innych programów nadzoru na prywatność obywateli UE i wolność mediów oraz brak demokratycznego nadzoru nad tymi programami - to główne obawy wyrażone przez posłów i dziennikarzy podczas pierwszego z serii przesłuchań, zorganizowanych przez Komisję ds. Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, **w ramach postępowania ws. podsłuchu elektronicznego obywateli UE przez USA.**

„Celem tego dochodzenia jest określenie wpływu tych działań w zakresie nadzoru na obywateli UE”, powiedział przewodniczący temu dochodzeniu poseł Komisji Wolności Obywatelskich **Claude Moraes** (S & D, Wielka Brytania).

„Nadzór ma ogromny wpływ na ludzi. Agencja NSA nie jest związana prawem UE i nie dba o nasze prawa, więc może podsłuchiwać każdego w naszych krajach, bez jakiegokolwiek nakazu”, podkreślał dziennikarz śledczy i badacz komputerowego bezpieczeństwa **Jacob Appelbaum** w przemówieniu inauguracyjnym. „To nie jest problem, który pojawił się po wydarzeniach 9/11 - USA robi to od bardzo długiego czasu”, dodał.

- **Stawką wolność mediów**

„Zastosowanie brytyjskich przepisów antyterrorystycznych do zatrzymania Davida Mirandy i bezpośrednio groźby rządu brytyjskiego, że skorzysta z prawa do żądania zniszczenia materiałów posiadanych przez The Guardian – to tylko dwa przykłady, które powinni przeanalizować prawodawcy”, powiedział redaktor naczelny The Guardian - **Alan Rusbridger** za pośrednictwem wideokonferencji. Dodał, że może to być destrukcyjne dla dziennikarstwa i było jak „rzucanie piasku w tryby”.

Odnosząc się do potrzeby gwarancji prawnych UE dla wolności mediów, pan Rusbridger zauważył, że „europejscy dziennikarze nie mają zapewnionej takiej samej ochrony, jak dziennikarze amerykańscy”, podkreślając, że artykuł 10 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka (prawo do wolności słowa) nie ma takiego samego znaczenia, jak pierwsza poprawa do konstytucji Stanów Zjednoczonych.

Znaczenie dziennikarstwa śledczego oraz potrzeba ochrony informatorów to kwestie często podkreślane przez europosłów w trakcie debaty. „Zadaniem prawodawcy jest ochrona dziennikarstwa śledczego i promowanie tego rodzaju debat”, powiedział pan **Rusbridger**. „Proszę znaleźć sposoby na ochronę dziennikarstwa. Tylko dziennikarstwo może zapewnić

bezsronność poglądów. (...) I proszę pomyśleć o mechanizmach nadzoru i monitoringu”, powiedział zwracając się bezpośrednio do posłów.

- **Konieczna demokratyczna kontrola**

„Dla nas wielkim problemem jest kontrola (scrutiny)”, powiedział **Jacques Follorou** z Le Monde. „Debata we Francji do tej pory koncentrowała się na elementach technologii, które są stosowane, a nie na prawach i wolnościach obywateli (...). Chodzi o to, że technologie te mogą być wykorzystywane do innych celów niż do walki z terroryzmem”, podkreślił.

„Kluczową kwestią w tym dochodzeniu będzie odpowiedzenie sobie na pytanie, dlaczego nasze systemy kontroli zawiodły”, powiedział **Sophia in't Veld** (ALDE, Holandia).

„Jesteśmy w sytuacji, w której nie ma w ogóle żadnej kontroli”, dodał **Carlos Coelho** (EPP, Portugalia). „Konieczna jest kontrola, w celu przeciwdziałania i zapobiegania tego rodzaju masowej inwigilacji i nadzorowi”, zgodziła się **Cornelia Ernst** (GUE / NGL, Niemcy).

„Ta debata jest ważna dla prawodawców we wszystkich krajach. To ważna rola Parlamentu, aby przyjrzeć się temu, jak odbywa się nadzór”, stwierdził pan **Rusbridger**.

- **Następne kroki**

Komisja Wolności Obywatelskich zaplanowała dwanaście posiedzeń, które odbędą się przed końcem tego roku. Kolejne z nich odbędą się w dniach 12 i 24 września w Strasburgu i Brukseli. Końcowa rezolucja ma być poddana pod głosowanie Komisji Wolności Obywatelskich LIBE w grudniu i przedłożona na posiedzeniu PE w styczniu 2014 roku.

3. Komisja ds. Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) - Afera NSA: dane bankowe pod nadzorem służb?

24 września br. parlamentarna Komisja ds. Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (LIBE) przeprowadziła trzecie z serii przesłuchań w sprawie skandalu masowej inwigilacji internautów przez amerykańskie służby. Głównym tematem wrześniowego posiedzenia było jednak podejrzenie niezgodnego z prawem wykorzystywania przez NSA bankowych danych SWIFT, mimo podpisanego przez UE i USA dokumentu o

zasadach wykorzystywania tych informacji na rzecz śledzenia finansowania działalności terrorystycznej (TFTP).

Szef komisji LIBE, hiszpański deputowany Socjaldemokratów (S&D) **Juan Fernando López Aguilar** poinformował, że w związku z pojawieniem się doniesień medialnych o możliwości wystąpienia nieautoryzowanego dostępu NSA do bankowej bazy danych SWIFT, komisarz ds. wewnętrznych **Cecilia Malmström** zwróciła się do administracji USA o udzielenie szczegółowych wyjaśnień. Do momentu przeprowadzenia wysłuchania, odpowiedź strony amerykańskiej "nie była satysfakcjonująca". Potrzebne są dodatkowe informacje i większa jasność. Dodała, że Komisja Europejska zażądała formalnych konsultacji z USA na podstawie art. 19 porozumienia ws. TFTP.

W 2010 r. UE podpisała z USA porozumienie ws. wzajemnego udostępniania danych bankowych w celu walki z terroryzmem (umowa TTFP zwana także umową SWIFT). „Jeśli te podejrzenia są uzasadnione, mogło dojść do jej naruszenia, a to z pewnością może doprowadzić do zawieszenia obowiązywania dokumentu” - komentowała komisarz **Cecilia Malmström**.

Sophie in' t Veld (ALDE, Holandia) zgodziła się, że odpowiedzi z USA nie były wystarczające. „Dla mnie porozumienie TFTP jest martwe (...), jest puste i nieważne”, powiedziała, dodając: „Zatwierdzenie umowy międzynarodowej jest jak podpisanie czeku in blanco (...) Jedyne powód, dla którego musiałam tę umowę wspierać, już nie istnieje.”

- **Zawieszenie umowy TFTP czy jej rozwiązanie?**

Inni posłowie poruszyli także możliwość zawieszenia lub rozwiązania umowy TFTP. „Czy zgadza się pani, że konieczne jest zawieszenie porozumienia, w związku niejasnymi odpowiedziami z USA?”, pytał sprawozdawca Komisji PE w tej sprawie, Claude Moraes (S & D, Wielka Brytania). Sprawozdawca Parlamentu nt. porozumienia TFTP, **Alexander Alvaro** (ALDE, Niemcy) powiedział, że będzie za zawieszeniem umowy jako "opcją minimum".

Axel Voss (EPP, Niemcy), powiedział: „W tym momencie nie możemy tak po prostu wycofać się z porozumienia”.

„Jeśli doniesienia mediów są prawdziwe, to stanowi to naruszenie umowy i dopiero naruszenie umowy może doprowadzić do jej zawieszenia”, odpowiedziała komisarz **Malmström**, wyjaśniając, że decyzja o utrzymaniu lub zawieszeniu umowy TFTP to bardzo poważny krok.

Jeżeli po przeanalizowaniu wszystkich informacji, Komisja uznała za konieczne zaproponowanie zawieszenia porozumienia, to decyzja w tej sprawie powinna być podjęta kwalifikowaną większością głosów w Radzie”, powiedziała komisarz.

- **Dowody?**

Dyrektor Europolu **Rob Wainwright** przyznał, że jego organizacja nie ma „żadnych dowodów, mogących potwierdzić lub zaprzeczyć podejrzeniom, które pojawiły się w mediach”. Dodał, że Europol nie współpracowała bezpośrednio ani z NSA, ani z CIA.

Pytany przez posła **Philippa Albrechta** (Zieloni / EFA, Niemcy), czy były wnioski od któregośkolwiek z państw członkowskich, w których domagałyby się one zbadania ewentualnych naruszeń umowy przez USA, pan **Wainwright** powiedział, że do tej pory Europol nie otrzymał żadnego takiego wniosku i wyjaśnił, że „nie mamy mandatu do zbadania jakichkolwiek zarzutów dotyczących niedozwolonych działań prowadzonych przez rządy”.

Przedstawicielka SWIFT **Blanche Petre**, w odpowiedzi na pytania posłów do Parlamentu Europejskiego o rzekome podsłuchy, zapewniła, że „nie ma przesłanek do tego, by mówić o nieautoryzowanym dostępie do naszych danych”.

Reinhard Kreissl skupił się podczas wysłuchania nad efektywnością działań inwigilacyjnych w walce z przestępczością i terroryzmem. Koordynator projektu „Increasing Resilience in Surveillance Societies” (IRISS) twierdzi, że zapewnienie odpowiedniej ochrony w miejscach publicznych za pomocą środków inwigilacyjnych jest niemożliwe. Jego zdaniem policja powinna wykorzystywać gromadzone dane w bardziej efektywny sposób podczas pracy śledczej.

- **Raz udostępnione dane...**

Niezależny specjalista i były główny doradca Microsoftu ds. prywatności **Casper Bowden** ostrzegł, że dane udostępnione w jednym systemie – publicznym czy prywatnym, bardzo łatwo jest skopiować i wykorzystać gdzie indziej, a „każda kopia jest zagrożeniem podstawowego prawa każdego obywatela do prywatności”.

- **Kolejne kroki**

Kolejne posiedzenia Komisji Wolności Obywatelskich LIBE poświęcone przesłuchaniom odbędą się w dniach 30 września i 3 października br. Spotkanie 30 września będzie koncentrować się na prawnej ochronie demaskatorów i będzie również debata z przedstawicielami amerykańskich organizacji praw obywatelskich EPIC i ACLU.

Wysłuchanie w dniu 3 października będzie koncentrować się na rzekomych włamaniach brytyjskich służb wywiadowczych do belgijskiej firmy telekomunikacyjnej Belgacom. W dyskusji udział wezmą przedstawiciele władz brytyjskich i belgijskiego Inspektora Ochrony Danych.

4. Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi (AGRI) – Akceptacja wyników negocjacji trójstronnych ws. reformy WPR

W dniu 30 września Komisja rolnictwa i rozwoju wsi (AGRI) zaakceptowała wyniki negocjacji trójstronnych w sprawie reformy Wspólnej Polityki Rolnej, tzn. tekst 4 głównych rozporządzeń wchodzących w skład reformy WPR i dotyczących: płatności bezpośrednich, rozwoju obszarów wiejskich, rynków rolnych oraz finansowania, zarządzania i monitorowania WPR. Ostateczne głosowanie pakietu reformy WPR przez PE zaplanowane jest na listopadową sesję, przy założeniu, że do tego czasu zostanie przyjęty wieloletni budżet UE.

5. Komisja Budżetu (BUDG) – Głosowanie ws. WRF 2014-2020

W dniu 5 września br. Komisja ds. budżetu potwierdziła, że głosowanie ws. formalnej zgody PE na WRF 2014-2020 planowane jest podczas drugiej październikowej sesji plenarnej w dniach 21-24 października br. Jednocześnie posłowie wyrazili ponownie rozczarowanie brakiem akceptacji przez Radę budżetu korygującego za rok 2013 w całości oraz

niewystarczającymi postępami w negocjacjach z Radą ws. rozporządzeń legislacyjnych dla polityk finansowanych w ramach WRF. Posłowie zaapelowali o przeniesienie rozmów na najwyższy poziom.

6. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) – Odrzucenie rezolucji ws. stanu rynku emisji CO2

W dniu 18 września Komisja ENVI PE odrzuciła rezolucję ws. stanu rynku emisji CO2 (32 do 27 głosów). Rezolucja miała wyrażać poparcie PE dla rozpoczętej przez KE debaty nad reformą ETS. Jednak wśród zgłoszonych poprawek do rezolucji (autorstwa frakcji zielonych i socjalistów) znalazły się też apele o podniesienie unijnego celu redukcji CO2 do 2020 r. oraz zwiększenie stopy rocznej redukcji liczby pozwoleń na emisję CO2 powyżej obecnego 1,74 proc. Postulowano też o ustanowienie ceny minimalnej pozwoleń na emisję CO2.

7. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) - Chroniąc pacjentów: posłowie za surowszą kontrolą wyrobów medycznych

Nowe zasady dotyczące bezpieczeństwa wyrobów medycznych zostały przegłosowane w dniu 25 września br. przez Komisję Ochrony Środowiska i Zdrowia Publicznego (ENVI). Regulacje określają wprowadzenie surowszych kontroli jakości produktów, między innymi ze względu na niedawne skandale z wszczepianiem niebezpiecznych dla zdrowia implantów piersi i bioder. Posłowie położyli także nacisk na świadome i wyraźne wyrażanie zgody na przeprowadzanie testów DNA oraz dokładne informowanie pacjentów o ich możliwych skutkach.

Nowe regulacje zapewnią lepszą kontrolę nad produkowanymi materiałami. „Zyska na tym bezpieczeństwo pacjentów. W ciągu ostatnich lat zbyt wiele wadliwych wyrobów medycznych, takich jak implanty bioder, było wszczepianych w ciała tysięcy pacjentów w całej Europie. Musimy koniecznie zmienić ten system” – mówiła **Dagmar Roth-Behrendt** (Socjaldemokraci, S&D), sprawozdawczyni, opracowująca rezolucję dotyczącą wyrobów medycznych.

„Dołączyliśmy także możliwość przeprowadzania przeglądu danych z badań klinicznych przez specjalistów medycznych, gdyby doszło do kolejnych incydentów” – dodała.

- **Testy**

Członkowie komisji ENVI przyznali, że pacjenci muszą być w pełni informowani co do natury i możliwych skutków przeprowadzania badań genetycznych. W ramach drugiego pakietu rozwiązań prawnych, skupiającego się na poprawie bezpieczeństwa wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro (pozaustrojowej), zawarto zaostrzenie zasad dotyczących świadomej zgody i poradnictwa genetycznego.

„Testy genetyczne powinny być przeprowadzane po bardzo szczegółowym poinformowaniu pacjenta o możliwych konsekwencjach – psychologicznych, związanych z jego zatrudnieniem oraz ubezpieczeniem. Przed podjęciem decyzji o poddaniu się badaniom, powinno się bardzo poważnie zastanowić” – podkreślał po głosowaniu poseł-sprawozdawca, niemiecki deputowany Europejskiej Partii Ludowej (EPP) **Peter Liese**.

Deputowani zaznaczyli także konieczność udziału komisji etycznych w badaniach klinicznych.

- **In-vitro**

Wśród wyrobów medycznych do diagnostyki pozaustrojowej znajdują się między innymi testy ciążowe i DNA, badania poziomu cukru we krwi oraz na obecność wirusa HIV. Większość z nich znaleźć można nie tylko w laboratoriach, ale także na sklepowych i aptecznych półkach oraz w sieci.

Nowe zasady zostaną przegłosowane podczas drugiej październikowej sesji plenarnej.

8. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) – Spotkanie z ministrem środowiska Marcinem Korolcem

W dniu 18 września br. Minister Środowiska **Marcin Korolec** odbył jednodniową wizytę w Brukseli. Głównym celem spotkań było omówienie priorytetów polskiej prezydencji w procesie UNFCCC i nadchodzącej konferencji klimatycznej w Warszawie (COP19). Minister

Korolec spotkał się m.in. z komisarzem ds. środowiska **Janezem Potočnikiem**, komisarz ds. klimatu **Connie Hedegaard**, wziął udział w posiedzeniu komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) PE (wysłuchanie z jego udziałem) oraz w konferencji pt. 'Creating new momentum for a global climate deal' organizowanej przez Friends of Europe.

W dniu 18 września na posiedzeniu Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) minister Marcin Korolec przedstawił cele i misję tegorocznej konferencji COP 19. Następnie europosłowie wymieniali się poglądami nt. konferencji COP19 oraz kierunków europejskiej polityki klimatycznej.

Minister **Marcin Korolec** zaprezentował stan przygotowań Polski do organizacji 19 sesji Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (COP19), która odbędzie się w Warszawie w listopadzie 2013 roku. Podkreślił wielką wagę, jaką jego kraj przywiązuje do kwestii ochrony środowiska i klimatu i dodał, że Polska chciałaby odegrać wiodącą rolę w tym kluczowym roku wiodącym do osiągnięcia światowego porozumienia w sprawie działań na rzecz klimatu w Paryżu pod koniec 2015 roku.

Minister **Korolec** uznał, że cel konferencji COP19, jakim jest przygotowanie globalnego i wiążącego porozumienia, to trudne zadanie, ale powiedział, że Polska, jako gospodarz, bierze na siebie za to odpowiedzialność i dołoży wszelkich starań, by porozumienie zostało osiągnięte, a dokładniej by zostały stworzone podstawy dla przyszłego porozumienia.

Powiedział, że aktualnie odbywają się konsultacje z kilkoma partnerami, aby stworzyć jak najlepsze warunki do osiągnięcia porozumienia podczas konferencji COP19. Podkreślił istniejące partnerstwa z krajami, które już gościły lub będą gospodarzami COP, jak również potrzebę partnerstw z przedsiębiorstwami.

Wspominał także o spotkaniu, poprzedzającym COP19, które odbędzie się w Warszawie w dniach 2-4 października 2013 r. a którego celem będzie lepsze przygotowanie się do konferencji. Podkreślił, że najważniejsze będzie zagwarantowanie, by umowa była stosowana nie tylko przez państwa członkowskie UE, ale przez wszystkie państwa na świecie.

Minister Korolec przypomniał, że kilka krajów może napotkać trudności w stosowaniu takiej umowy z powodu obaw związanych z zaprzestaniem rozwoju i zwiększeniem poziomu

ubóstwa. Uznał, że UE powinna zwrócić szczególną uwagę na problem finansowania i wezwał PE i Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego do wsparcia COP19 i kluczowej roli, jaką UE powinna pełnić podczas tej konferencji.

W imieniu swojej grupy politycznej, poseł **Peter Liese** (EPP, Niemcy) wspominał o wysokim zużyciu węgla przez Polskę i powiedział, że żałuje, że kraj ten nie jest mocniej zmotywowany do większego korzystania z energii ze źródeł odnawialnych. Podkreślił, że UE nie będzie w stanie w odosobnieniu i samotnie rozwiązać problemów klimatu całego świata.

Poseł **Jo Leinen** (S&D, Niemcy) wsparł takie podejście i był zdania, że cel 20-20-20 (20% redukcji emisji gazów cieplarnianych, 20% energii ze źródeł odnawialnych i zwiększenie o 20% efektywności energetycznej) do 2020 r. to cel niewystarczający. Wyraził również zaniepokojenie odnośnie źródeł finansowania polityki klimatycznej i zwrócił uwagę na możliwość wprowadzenia podatku od transakcji finansowych lub od emisji CO₂.

Poseł **Davies** (ALDE, Wielka Brytania) wyraził zaniepokojenie stanowiskiem USA, podczas gdy poseł **Bas Eickhout** (Zieloni / EFA, Holandia) był zdania, że sektor prywatny powinien być bardziej zaangażowany w kwestie ochrony klimatu. Posłanka **Anna Rosbach** (ECR, Dania) zalecała aktywniejszy i bezpośredni udział PE w negocjacjach klimatycznych.

Poseł **Tadeusz Cymański** (EFD, Polska), który jest członkiem oficjalnej, dziesięcioosobowej, delegacji Parlamentu Europejskiego na Konferencję COP 19, podczas debaty poruszył bardzo ważny problem – szczególnie dotyczący Polski – dotyczący ograniczeń emisji CO₂ i związaną z tym polityką Unii wycofywania z rynku części pozwoleń na emisję gazów cieplarnianych. Poseł pytał ministra o konsekwencje i koszty, które Polska może ponieść w związku z kierunkiem obranym przez UE. Poseł Cymański zwracał również uwagę na kwestię globalizacji oraz warunków dołączenia do ewentualnego światowego porozumienia klimatycznego największych emitentów gazów cieplarnianych, takich jak USA, Chiny oraz Indie. „A więc jest pytanie: na ile problem braku uzgodnienia (pomiędzy głównymi graczami światowej gospodarki) ma przełożenie na realność, konkurencyjność gospodarek, zwłaszcza w krajach transformacji? (...) Na ile jest realnym, że w 2015 r. we Francji faktycznie dojdzie do porozumienia globalnego?” pytał poseł ministra. „Czy Europa nie jest samotna?”.

Pojedynczy mówcy poparli wyrażone wcześniej stanowiska. Poseł **Karl-Heinz Florenz** (EPP, Niemcy) był zdania, że więcej krajów powinno być motywowanych do osiągnięcia porozumienia i że należy znaleźć odpowiednie metody, by to porozumienie osiągnąć.

Posłanka **Sophie Auconie** (EPP, Francja) wspomniała o problemie wody, posłanka **Jolanta Hibner** (EPP, Polska) zdecydowanie poparła potrzebę osiągnięcia globalnego porozumienia w kwestii klimatu a posłanka **Corinne Lepage** (ALDE, Francja) wyraziła nadzieję, że zostanie dokonana pozytywna zmiana.

W swoim końcowym oświadczeniu, w odpowiedzi na wyrażone opinie, minister **Korolec** podkreślił po raz kolejny zaangażowanie Polski w osiągnięcie globalnego porozumienia: kompletnego i atrakcyjnego dla sygnatariuszy.

- **Minister Korolec: technologia CCS być może nawet niebezpieczna dla środowiska**

„Technologia wychwytu i składowania CO₂ (CCS) jest droga, niesprawdzona i być może nawet niebezpieczna dla środowiska” - ocenił w Brukseli minister środowiska Marcin Korolec. Niemiecki eurodeputowany **Jo Leinen** zarzuca Polsce, że nowe bloki węglowe nie są przygotowane do CCS.

„Po pierwsze, technologia CCS na poziomie przemysłowym nie jest jeszcze stosowana jako powszechny instrument. Technologia CCS to znaczy wylapywanie, transportowanie i wtłaczanie pod ziemię dwutlenku węgla. To jeszcze nie funkcjonuje, więc to nie jest rozwiązanie, które będziemy w Polsce promować” - powiedział Korolec w dniu 18 września po spotkaniu z Komisją Ochrony Środowiska Naturalnego Parlamentu Europejskiego.

Przypomniał, że Polska wdrożyła już unijne przepisy o CCS. „Jeśli chodzi o implementację dyrektywy (o CCS), jesteśmy zgodni z prawem europejskim, natomiast to, że implementujemy dyrektywę europejską, to jeszcze nie znaczy, że ta technologia w Polsce będzie stosowana” - zauważył.

„Dzisiaj nie widzę takiej perspektywy. To jest bardzo droga i niesprawdzona technologia i być może nawet niebezpieczna dla środowiska” - podsumował szef polskiego resortu środowiska.

W lipcu socjaldemokratyczny eurodeputowany Niemiec **Jo Leinen** i pięciu innych europosłów złożyli zapytanie parlamentarne w gabinecie komisarz UE ds. klimatu Connie Hedegaard. Pytali się o wdrożenie przez Polskę dyrektywy CCS i zarzucali, że planowane dwa nowe bloki węglowe w elektrowni PGE w Opolu nie są przygotowane do ewentualnego wychwytywania i składowania dwutlenku węgla. Ich zdaniem takiej gotowości wymaga dyrektywa o CCS. Dotąd komisarz Hedegaard nie odpowiedziała na interpelację.

Poseł Jo Leinen ponownie podniósł ten temat w dniu 18 września podczas spotkania w PE z ministrem Korolcem.

9. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (ENVI) – Dyskusja na temat kształtu sprawozdania o technologii CCS w Europie

W dniu 25 września odbyła się dyskusja nt. dokumentu „Sprawozdanie z wykonania za rok 2013: rozwijanie i stosowanie technologii wychwytywania i składowania dwutlenku węgla”.

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej - Komisji ITRE, **Vicky Ford** (ECR, Wielka Brytania), poinformowała europosłów, że rozważa możliwość ewentualnych kompromisów w niektórych kwestiach. Jeśli chodzi o poprawki, dotyczące wysokich kosztów CCS, była zdania, że nie zawsze ta technologia jest droga i w niektórych przypadkach może być tańsza niż odnawialne źródła energii i infrastruktura jądrowa. Była zaniepokojona podważaniem i kwestionowaniem tej technologii i wezwała do wydania mocnego oświadczenia PE, ws. ustalenia celu neutralnego technologicznie. Podkreśliła, że obowiązkowy unijny cel dotyczący zastosowania energii odnawialnych osłabił inwestycje w CCS i z tego powodu wezwała do przyjęcia, zgodnie z art. 194 ust. 2 TFUE, neutralnego technologicznie podejścia do unijnych celów związanych z energią na rok 2030 w celu stworzenia równych szans i zapewnienia skutecznej konkurencji między zróżnicowanymi, niskoemisyjnymi technologiami energetycznymi.

Eurodeputowana nie była przekonana, co do słuszności poprawek, zachęcających do wspierania przemysłu wykorzystującego CO₂, jako że nie jest to za bardzo przydatne. W związku z tym, istnieje potrzeba, aby znaleźć rozwiązanie, co zrobić z CO₂ po jego wychwyceniu. Eurodeputowana wezwała Komisję, aby pilnie dokonała oceny potencjalnego wykorzystania CO₂ do lepszego odzysku ropy naftowej i gazu w UE.

Podkreśliła, że technologia CCS może umożliwić państwom członkowskim wykorzystanie krajowych węglowych zasobów energetycznych w sposób odpowiadający zapotrzebowaniu, przyczyniając się w ten sposób do dywersyfikacji i bezpieczeństwa dostaw energii,

Odnosząc się do niektórych poprawek, sprzeciwiających się technologii CCS, zaproponowanych przez członków grupy S & D, eurodeputowana **Edit Herczog** (S & D, Węgry), występując w imieniu grupy, zapewniła sprawozdawcę, że grupa S&D wspiera technologię CCS. Ponadto, podkreśliła, że potrzebny jest szybki rozwój tej technologii, ponieważ UE używa coraz więcej węgla. Z tego samego powodu, poseł **Alejo Vidal-Quadras** (EPP, Hiszpania) również podkreślał, że należy zbadać możliwości rozwoju tej technologii. Podzielił obawy o ewentualny negatywny wpływ technologii CCS na ceny energii, ale na wzrost tych cen wpływ mają już ambitne cele UE w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych i odnawialnych źródeł energii. Technologia CCS ma szansę na to, by wejść w życie, ale będzie to zależało od kosztów jej wdrożenia. Podkreślił także, że badania powinny koncentrować się nie tylko na znalezieniu technologii, ale także na badaniu możliwości wykorzystania CO₂, gdy już zostanie wychwycony.

Przy wsparciu grupy EPP oraz części członków S & D, sprawozdawczyni wezwała Komisję Europejską do podjęcia pilnych działań w sprawie technologii CCS. Przede wszystkim wezwała KE do przedstawienia propozycji, zgodnie z którą warunkiem budowy wszystkich nowych elektrowni zasilanych paliwami kopalnymi i wysokoemisyjnych zakładów przemysłowych przekraczających określone rozmiary byłoby należyte przygotowanie do wdrożenia CCS.

Wyraziła również obawy dotyczące finansowania technologii, jako że technologia CCS wiąże się ze szczegółowym planowaniem. Sprawozdawczyni była zdania, że obowiązujące terminy sprawiają, że niektóre projekty będą niemożliwe do realizacji i wezwała do większej elastyczności.

Przedstawicielka Komisji Europejskiej z zadowoleniem przyjęła wkład posłów do dyskusji, także w kontekście wieloletnich ram finansowych 2014-2020 oraz ram energetycznych i klimatycznych UE do 2030 r. Podkreśliła, że energochłonne gałęzie przemysłu mogą korzystać z technologii CCS. W odniesieniu do wzajemnego oddziaływania między technologią CCS i odnawialnymi źródłami energii, przedstawicielka KE podkreśliła, że nie powinny być one postrzegane jako konkurencyjne, a UE musi skorzystać ze wszystkich

możliwości i dywersyfikować dostawy i źródła energii. Co do obecnego stanu projektów i możliwości zapewnienia większej elastyczności, przedstawicielka Komisji była zdania, że projekty CCS nie różnią się od innych projektów energetycznych, z ich skomplikowanymi procedurami i koniecznością uzyskiwania określonych zezwoleń. Uznała, że obecnie podejmowane działania ucierpiały z powodu opóźnień, ale nie utracą wsparcia. Zapewniła sprawozdawczynię, że projekty już realizowane będą kontynuowane i że będzie ich więcej.

Projekt sprawozdania komisji ENVI w sprawie sprawozdania z realizacji za rok 2013: rozwijanie i stosowanie technologii wychwytywania i składowania dwutlenku węgla w Europie (2013/2079(INI)):

http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/envi/pr/1001/1001104/1001104pl.pdf

Projekt opinii posłanki Ford:

http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/itre/pa/944/944257/944257pl.pdf

10. Komisja ds. Prawnych (JURI) – Wspólne europejskie prawo sprzedaży (tzw. CESL) wsparte przez europosłów

Posłowie z Komisji ds. Prawnych poparli wspólne europejskie prawo sprzedaży (CESL), podkreślając, że dzięki niemu prowadzenie handlu przez firmy z UE w innych państwach członkowskich mogłoby być o wiele łatwiejsze a osoby, które dokonują transgranicznych zakupów, byłyby lepiej poinformowane o przysługujących im prawach w ramach proponowanych właśnie wspólnych europejskich przepisów dotyczących sprzedaży.

„Wybór odpowiedniego zbioru przepisów w ramach rynku wewnętrznego to często jak udział w loterii. Wraz z wejściem w życie wspólnego europejskiego prawa sprzedaży CESL będziemy mogli zwiększyć pewność prawną podczas dokonywania transgranicznych zamówień internetowych”, powiedzieli współsprawozdawcy **Klaus- Heiner Lehne** (EPP, Niemcy) i **Luigi Berlinguer** (S & D, Włochy). „Konsumenci i przedsiębiorcy będą wreszcie mogli w pełni skorzystać z potencjału, jaki stwarza rynek wewnętrzny UE”, dodali.

Wspólne europejskie przepisy dotyczące sprzedaży (CESL) wprowadzają jednolity zbiór przepisów w całej UE dla sprzedaży transgranicznej, które będą stosowane na zasadzie

dobrowolności. Celem tych przepisów jest pobudzenie działalności gospodarczej w ramach rynku wewnętrznego poprzez zniesienie barier handlowych, wynikających z różnic w krajowym prawie umów między państwami członkowskimi.

Komisja głosowała za ograniczeniem zakresu nowych przepisów do sprzedaży na odległość, podkreślając korzyści, jakie mogłyby one przynieść, w szczególności dla zakupów internetowych.

„Jednocześnie konsumenci będą mogli korzystać z bardzo wysokiego poziomu ochrony konsumentów, co będzie stanowiło dobrą zachętą dla konsumentów do wyboru CESL. I tylko wtedy, gdy konsumenci wybiorą CESL, sprzedawcy internetowi będą mogli sprzedawać na podstawie jednego prawdziwego europejskiego zestawu przepisów w całym obszarze rynku wewnętrznego” powiedzieli sprawozdawcy.

- **Lepsza oferta produktów dla konsumentów**

Nowe prawo sprzedaży ma na celu pomóc firmom w wejściu na nowe rynki, bez dodatkowych kosztów ponoszonych na skutek konieczności dostosowania się do różnych przepisów prawa sprzedaży w różnych państwach członkowskich. Umożliwiłoby to przedsiębiorstwom oferowanie produktów w wielu państwach członkowskich na takich samych zasadach.

Dla konsumentów europejskie prawo sprzedaży może oznaczać szerszy zakres dostępnych produktów w niższych cenach. Wniosek wzmacnia również zaufanie konsumentów do zakupów online poprzez jasne określenie ich praw w przypadku zakupu produktów z innych krajów UE. Na przykład, jeśli klient zamawia produkt online z innego kraju w ramach CESL i okaże się on wadliwy, wówczas dostępne będą instrumenty, takie jak: rozwiązanie umowy, wymiana lub naprawa produktu, czy też obniżenie ceny.

CESL będzie miał zastosowanie tylko wówczas, gdy obie strony umowy, sprzedający i kupujący, dobrowolnie zgodzą się na to. Jeśli nie zdecydują się na zastosowanie przepisów CESL, wówczas zastosowanie będą miały obowiązujące przepisy krajowe.

- **Kolejne kroki**

Projekt rezolucji legislacyjnej został przyjęty, wraz z poprawkami Komisji Prawnej, 19. głosami za, przy 3 głosach przeciw i 2 głosach wstrzymujących się. Tym samym negocjatorzy z Komisji Prawnej otrzymali mandat do rozpoczęcia negocjacji z ministrami UE.

11. Komisja Handlu Międzynarodowego (INTA) – Dwustronna umowa inwestycyjna UE-Chiny: nie będzie zgody PE, jeśli nie będzie przejrzystości

Rozmowy na temat inwestycji oraz dostępu do rynku między UE a Chinami dotkną wrażliwych dla społeczeństwa Unii Europejskiej kwestii. Dlatego muszą być prowadzone „przy zachowaniu najwyższego możliwego poziomu przejrzystości” i podlegać kontroli parlamentarnej. To będzie warunkiem zgody Parlamentu Europejskiego na podpisanie umowy inwestycyjnej UE-Chiny, która będzie wymagana później - ostrzegła Komisja Handlu Międzynarodowego w przyjętej w dniu 17 września br. rezolucji.

To porozumienie, którego celem jest ochrona inwestorów z UE i z Chin, będzie pierwszym od czasu, w którym Traktat Lizboński wprowadził przepis, że bezpośrednie inwestycje zagraniczne należą do wyłącznej kompetencji UE. Ta umowa zastąpi 26 dwustronnych umów inwestycyjnych, które obowiązują obecnie państwa członkowskie UE w ich relacjach z Chinami.

Posłowie do PE są zdania, że rozmowy powinny rozpocząć się dopiero po tym, jak Chiny oficjalnie zgodzą się przedstawić swoje zasady dostępu do rynku podczas rozmów przy stole negocjacyjnym. Co więcej, posłowie są zdania, że każde porozumienie musi zapewnić większą równość między stronami, jeśli chodzi o warunki inwestycyjne.

Rezolucja, przygotowana przez **Helmuta Scholza** (GUE / NGL, Niemcy), została przyjęta 25 głosami za, 2 głosami przeciw, przy 3 głosach wstrzymujących się.

- **Równość warunków inwestycyjnych**

Podczas, gdy Chiny postrzegają UE jako charakteryzującą się stabilnymi warunkami i sprzyjającym klimatem inwestycyjnym, inwestycje firm UE w Chinach są często utrudnione, m.in. przez stosowany mechanizm przeglądu, którego Chiny używają w celu "filtrowania" zagranicznych inwestycji i wymaganie od firm europejskich transferu strategicznych technologii w zamian za dopuszczenie inwestorów zagranicznych do swojego rynku. Należy

zatem usunąć te utrudnienia w przypadku każdej umowy i transakcji a także wyrównać szanse i umożliwić konkurencję między przedsiębiorstwami państwowymi Chin i prywatnymi z UE.

Parlamentarzyści zwracają uwagę, że obecnie główną dozwoloną formą prowadzenia działalności przez firmy zagraniczne w Chinach są spółki joint venture, które są często kojarzone z transferem strategicznych technologii, promujących konkurencyjny rozwój Chin ze szkodą dla przemysłu europejskiego. Z tego względu PE jest przekonany, że dalsza otwartość Chin na inne przepisy prawa umożliwiające zagranicznym inwestorom prowadzenie działalności, w połączeniu z należytą ochroną praw własności intelektualnej, własności przemysłowej, znaków towarowych oraz oznaczeń geograficznych produktów, jest niezbędna i przyniosłaby wzajemne korzyści, a także promowałaby większą integrację gospodarki europejskiej i chińskiej na podstawie bardziej strategicznego podejścia do współpracy gospodarczej, która ukierunkowana jest między innymi na technologię przyjazną środowisku i innowacyjność.

Umowa inwestycyjna z Chinami powinna bazować na najlepszych praktykach określonych na podstawie doświadczeń państw członkowskich, przyczyniać się do większej spójności i uwzględniać następujące standardy:

- niedyskryminację (traktowanie narodowe i zasada najwyższego uprzywilejowania w odniesieniu do inwestorów i inwestycji w porównywalnych okolicznościach);
- zakaz oczywistej arbitralności w procesie podejmowania decyzji;
- zakaz odmowy ochrony prawnej i lekceważenia podstawowych zasad rzetelnego procesu;
- obowiązek zapewnienia ochrony prawnej w postępowaniach karnych, cywilnych czy administracyjnych zgodnie z zasadą rzetelnego procesu obowiązującą w głównych systemach prawnych na całym świecie;
- zakaz stosowania nadużyć wobec inwestorów, w tym wymuszania, przymusu i nękania;
- ochronę przed bezpośrednim i pośrednim wywłaszczeniem oraz stosowne zadośćuczynienie za wszelkie szkody powstałe w wyniku wywłaszczenia;
- przestrzeganie zasady legalności w przypadku nacjonalizacji

- **Wyłączenie kultury**

Posłowie wzywają do wyłączenia usług kulturalnych i audiowizualnych z rozmów o dostępie do rynku. Umowa powinna również chronić usługi publiczne w UE oraz zapewnić zgodność z unijnymi normami ochrony danych.

- **Klauzule społeczne i środowiskowe**

Każda umowa powinna dodatkowo zawierać wiążące klauzule o odpowiedzialności społecznej i klauzule środowiskowe, stwierdzają posłowie w rezolucji.

PE wzywa do zawarcia klauzuli dotyczącej społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw zgodnie z wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka. PE wzywa do zawarcia wiążących klauzul społecznych i środowiskowych jako części pełnego rozdziału dotyczącego zrównoważonego rozwoju, podlegającego mechanizmowi rozstrzygania sporów. Ponadto PE wzywa obie strony do wdrożenia strategii na rzecz zrównoważonych i sprzyjających włączeniu społecznemu inwestycji, która powinna zawierać klauzulę dotyczącą społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw wraz z konkretnymi wytycznymi dla inwestorów oraz skuteczną metodyką oceny dla władz publicznych nadzorujących odnośne inwestycje pod kątem ich skutków społecznych i oddziaływania na środowisko.

- **Wykluczenie inwestycji UE w chińskie towary pochodzące z pracy przymusowej**

Posłowie stwierdzili, że inwestycje w ramach przedmiotowej dwustronnej umowy inwestycyjnej nie powinny wykorzystywać towarów przeznaczonych na eksport do UE, a wyprodukowanych w obozach pracy przymusowej, takich jak obozy objęte systemem reedukacji przez pracę, powszechnie zwanych Laogai.

- **Kolejne kroki**

Rezolucja określająca wymagania Parlamentu zostanie poddana pod głosowanie podczas sesji plenarnej w październiku, tuż przed Radą Ministrów UE i ma zezwolić na rozpoczęcie dwustronnych rozmów inwestycyjnych UE-Chiny. Gdy umowa zostanie zawarta, aby mogła wejść w życie, będzie potrzebna zgoda Parlamentu Europejskiego.

- **Tło**

Od ostatnich 30 lat wymiana handlowa między UE a Chinami stale i dynamicznie rośnie, a w 2012 r. osiągnęła najwyższą łączną kwotę 433,8 mld EUR. Brak równowagi w dwustronnej wymianie handlowej od 1997 r. faworyzuje pozycję Chin. Deficyt handlowy w handlu z Chinami osiągnął wartość 146 mld EUR w 2012 r. w porównaniu z 49 mld EUR w 2000 r.

Inwestycje zagraniczne UE w Chinach w 2011 r. wyniosły 102 mld EUR, a inwestycje zagraniczne Chin w UE w tym samym roku wyniosły 15 mld EUR.

12. Komisja ds. Gospodarczych i Monetarnych (ECON) – Eurodeputowana Ferreira o semestrze europejskim: potrzebujemy przejrzystości i zaangażowania!

Semestr europejski musi być bardziej przejrzysty i w silniejszy sposób łączyć prace parlamentów krajowych z PE – powiedziała podczas posiedzenia komisji ds. gospodarczych w dniu 17 września br. Elisa Ferreira (S&D), przygotowująca ocenę przyjęcia przez państwa członkowskie rekomendacji Komisji Europejskiej. Tegoroczny cykl koordynacji polityk gospodarczych wkracza w ostatnią fazę, dlatego w spotkaniu wzięli udział deputowani krajów członkowskich, którzy przedstawili swoje wnioski nt. funkcjonowania systemu.

Podczas posiedzenia, portugalska posłanka Socjaldemokratów opowiedziała się za nowym podejściem w tej sprawie. „Odpowiedzialność za krajowe rekomendacje powinna wrócić do państw członkowskich, a jakość zaleceń należy wziąć pod lupę”. Przyznała jednak: „Musimy jednocześnie uświadomić sobie, że kraje unijne nie mogą działać kompletnie samowolnie, ze względu na możliwy wpływ podejmowanych przez nie działań na resztę członków UE”.

- **Czy trzeba przestrzegać zaleceń?**

Część obecnych na sali przedstawicielei parlamentów narodowych kwestionowała konieczność przestrzegania rekomendacji Komisji Europejskiej. Odpowiedział im francuski deputowany **Jean-Paul Gauzès**, który monitoruje te kwestie w imieniu Europejskiej Partii Ludowej (EPP). „Musicie zdawać sobie sprawę z tego, że zalecenia, pochodzące istotnie z Komisji Europejskiej, zostały przyjęte przez Radę. Należało wyrazić sprzeciw przed ich przegłosowaniem” - zauważył.

- **Więcej debat**

Parlamentarzyści wzywali także do organizowania regularnych debat z Komisją i Parlamentem Europejskim na temat semestru oraz do wcześniejszego przedstawiania krajowych rekomendacji, dzięki czemu ich kraje byłyby w stanie opracować bardziej klarowne stanowisko wobec zaleceń.

13. Komisja Spraw Konstytucyjnych (AFCO) – Dyskusja na temat sprawozdania ws. relacji między Parlamentem Europejskim a instytucjami reprezentującymi rządy narodowe

Poseł sprawozdawca **Alain Lamassoure** (EPP, Francja) podkreślił, że choć jego projekt sprawozdania koncentruje się tylko stosunkach Parlamentu Europejskiego z Radą Europejską i jej przewodniczącym, to chętnie przyjmie poprawki odnoszące się do innych obszarów, takich jak stosunki Parlamentu Europejskiego z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych. Pochwalił przewodniczącego Rady za jego otwartość wobec Parlamentu Europejskiego i był zdania, że dobre praktyki, które zostały wypracowane, powinny być zawarte we wspólnym oświadczeniu lub w formie listów, poprzez wymianę korespondencji.

Poseł sprawozdawca **Alain Lamassoure** powiedział, że bardzo obszerne postrzeganie swojej roli przez Radę Europejską ma poważny wpływ na sprawowanie swojej roli jako współustawodawcy przez PE. Podkreślił, że PE powinien określić swoje stanowisko przed każdym posiedzeniem Rady Europejskiej i nalegał, by – biorąc pod uwagę ograniczoną rolę rotacyjnej prezydencji w tym zakresie – przewodniczący Rady przychodził do PE przed każdym posiedzeniem Rady Europejskiej. Poseł Lamassoure dodał, że należy powiedzieć sobie jasno, że konkluzje Rady Europejskiej nie są wiążące dla ministrów podczas procesu legislacyjnego i podkreślił, że Rada Europejska nie powinna ponownie otwierać porozumień wcześniej zawartych pomiędzy instytucjami. Zaznaczył, że praktyka zdawania sprawozdań o wynikach posiedzenia Rady Europejskiej poszerzonej Konferencji Przewodniczących przez przewodniczącego Rady musi zostać zrewidowana i zaproponował, by przewodniczący Rady brał udział w corocznej debacie na temat stanu Unii .

Eurodeputowani **Zita Gurmai** (S&D, Węgry) i **Paulo Rangel** (EPP, Portugalia) z zadowoleniem przyjęli zalecenia sprawozdawcy. Z kolei poseł **Rafał Trzaskowski** (EPP, Polska) zgodził się również z propozycjami sprawozdawcy, ale zastanawiał się jednak, czy umowa dżentelmeńska nie mogłaby rozwiązać kwestii konstytucyjnych poruszonych w sprawozdaniu.

Poseł **Roberto Gualtieri** (S&D, Włochy) zgodził się, co do konieczności ustanowienia ram dla stosunków między Parlamentem Europejskim a Radą Europejską i był zdania, że powinny one obejmować konsultacje, prowadzące do wyboru przewodniczącego Komisji.

Posel **Gerald Häfner** (Zieloni / ALE, Niemcy) ostrzegł przed rosnącą inklinacją Rady Europejskiej do działania jako ustawodawca i był zdania, że debaty z przewodniczącym Rady powinny się odbywać na posiedzeniu plenarnym, a nie podczas posiedzenia w formule poszerzonej Konferencji Przewodniczących. Zastanawiał się, czy sformalizowanie stosunków między Parlamentem Europejskim i Radą Europejską nie powinno przyjąć formy porozumienia międzyinstytucjonalnego.

Posel **Andrew Duff** (ALDE, Wielka Brytania) zgodził się ze sprawozdawcą, co do potrzeby zajęcia się przede wszystkim relacjami pomiędzy PE i Radą Europejską. Był zdania, że z perspektywy czasu, wyłączenie Rady Europejskiej z procesu legislacyjnego było błędem, biorąc w szczególności pod uwagę bardzo słabą koordynację między różnymi formacjami Rady. Posel Duff dodał, że Rada Europejska powinna udzielać wytycznych Radzie.

Posel **Lamassoure** był zdania, że PE powinien pragmatycznie przyjąć do wiadomości nową rolę Rady Europejskiej w obszarze prawodawstwa i dostosować się do konsekwencji tego faktu. Wyraził otwartość wobec poprawek dotyczących wyboru przewodniczącego Komisji, ale ostrzegł, że trudne będzie osiągnięcie porozumienia w sprawie czegoś innego niż harmonogram.

14. Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (EMPL) – Wymiana poglądów z komisarzem László Andorem

W dniu 25 września podczas posiedzenia Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych odbyła się wymiana poglądów z komisarzem ds. zatrudnienia, spraw społecznych i integracji społecznej, **Laszlo Andorem**.

W ramach corocznego zorganizowanego dialogu między PE a Komisją Europejską, Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych przeprowadziła wymianę poglądów z komisarzem Laszlo Andorem, w celu omówienia jego bieżącej i przyszłej działalności i priorytetów w jego portfolio. Głównymi tematami dyskusji były realizacja programu prac Komisji Europejskiej na rok 2013 oraz priorytetów na 2014 rok.

Komisarz Andor wygłosił przemówienie, znajdujące się w załączniku do tego sprawozdania¹. W opinii komisarza pojawiły się pozytywne oznaki ożywienia w Europie, ale dodał, że są one

znikome. W związku z tym odniósł się do bieżących działań podjętych przez Komisję Europejską, a także propozycji, które mają być wdrożone w roku 2013 i 2014, a więc do końca pełnienia przez komisarza swojego mandatu.

W dyskusji, która się wywiązała, wszyscy mówcy wyrazili zaniepokojenie trudnościami, jakie Europa przeżywała w obszarze zatrudnienia i spraw społecznych. Podkreślili znaczenie priorytetowego traktowanie tych środków, które mogą wspierać zrównoważone ożywienie gospodarcze i wzrost, przy jednoczesnym tworzeniu miejsc pracy.

Poseł **Csaba Ory** (EPP, Węgry) wyraził obawy Komisji EMPL i jego grupy politycznej dotyczące wysokiego bezrobocia w Europie i wezwał Komisję do działania z większą determinacją, szczególnie we wdrażaniu inicjatywy na rzecz zatrudnienia młodzieży oraz zapewnieniu jej finansowania. Podniósł również kwestię przenoszenia emerytur między państwami członkowskimi a także stwierdził, że Komisja powinna dążyć do wzmocnienia funduszu europejskiej pomocy dla najbardziej poszkodowanych. Jego argumenty zostały wsparte przez posłankę **Emer Costello** (S&D, Irlandia).

Poseł **Alejandro Cercas** (S&D, Hiszpania) wyraził rozczarowanie z powodu braku znaczącej poprawy wskaźników bezrobocia w Unii Europejskiej i odniósł się w tym względzie do sytuacji w jego kraju. Podkreślał potrzebę większego politycznego zaangażowania w celu skorygowania nierównowagi ekonomicznej i wyraził pogląd, że konieczne jest zapewnienie finansowania w tym zakresie a także kontynuacji finansowania Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji .

Kilku mówców nalegało na konieczność zwrócenia szczególnej uwagi na bezrobocie wśród młodzieży i zapewnienia skutecznej realizacji programu gwarancji dla młodzieży (eurodeputowana **Edit Bauer** (EPP, Słowacja), eurodeputowany **Olle Ludvigsson** (S&D, Szwecja), poseł **Andrej Plenkovic** (EPP, Chorwacja), posłanka **Danuta Jazłowiecka** (EPP, Polska), posłanka **Emer Costello** (S&D, Irlandia) oraz posłanka **Regina Bastos** (EPP, Portugalia)).

Posłanka **Elisabeth Schroedter** (Zieloni/ALE, Niemcy) podkreśliła potrzebę wypracowania inicjatywy na rzecz ekologicznych (zielonych) miejsc pracy i podniosła również kwestię uregulowania kwestii staży. Jej wypowiedź została wsparta przez posłankę **Emer Costello** (S&D, Irlandia).

Eurodeputowana **Danuta Jazłowiecka** (EPP, Polska) podkreśliła znaczenie społecznego aspektu Unii Gospodarczej i Walutowej i wyraziła zaniepokojenie problemami demograficznymi w Europie.

Eurodeputowana **Jutta Steinruck** (S&D, Niemcy) wyraziła zaniepokojenie z powodu dumpingu społecznego i dumpingu wynagrodzeń w Europie i stwierdziła, że powinno się pomagać pracownikom, którzy napotykają takie trudności.

Posel **Olle Ludvigsson** (S&D, Szwecja) stwierdził, że należy pilnie wypracować skuteczne rozwiązania, dotyczące bezrobocia i problemów społecznych w Europie, z udziałem pracodawców i związków zawodowych.

W uwagach końcowych, komisarz **Andor** podkreślił determinację Komisji Europejskiej, aby iść do przodu i osiągać rezultaty. Powiedział, że UE stoi w obliczu poważnych wyzwań, ale zapewnił posłów, że Komisja dokłada wszelkich starań, by stawić im czoła. Jeśli chodzi o inicjatywę na rzecz zatrudnienia młodzieży, podzielił wyrażane przez posłów silne obawy Komisji dotyczące bezrobocia ludzi młodych. Wyjaśnił również, że zostały wykonane intensywne prace przygotowawcze z państwami członkowskimi na temat technicznych aspektów dotyczących zwalczania bezrobocia. Te działania były być może mniej widoczne w ostatnim okresie, ale Komisja była niemniej aktywna niż wiosną. Komisarz powiedział, że granica wieku dla beneficjentów inicjatywy została ustalona na 25 lat, ale może być podniesiona, jeśli znajdą się niezbędne środki. Wspomniał również o projektach legislacyjnych, które wymagają większego zaangażowania i wezwał państwa członkowskie do znalezienia kompromisu w sprawie delegowania pracowników oraz dodał, że odbywają się obecnie konsultacje ws. przenoszenia zasiłków dla bezrobotnych między państwami członkowskimi.

Komisarz Andor podkreślił, że należy zrobić wszystko i użyć wszystkich instrumentów w celu zwalczania bezrobocia, pomóc małym i średnim przedsiębiorstwom w tworzeniu nowych miejsc pracy i wspomniał w tym kontekście o potencjale Europejskiego Banku Inwestycyjnego. Komisarz Andor na koniec powtórzył gotowość Komisji do dalszej współpracy z Parlamentem Europejskim i z Komisją Zatrudnienia i Spraw Społecznych.

ROZMOWY Z EUROPOSLAMI

15. Komisja Specjalna ds. Przystępczości Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy (CRIM) - Przystępczość zorganizowana: "Europejski problem potrzebuje europejskiego rozwiązania"

Po półtora roku prac, Komisja Specjalna ds. Przystępczości Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy (CRIM) przygotowała i przegłosowała ostateczną wersję raportu określającego priorytety Unii Europejskiej w walce z mafią. Poseł sprawozdawca Salvatore Iacolino (EPP, Europejska Partia Ludowa) zapewnił, że unijna batalia „nie skończy się jedynie na przegłosowaniu kolejnego dokumentu”.

- **W Unii Europejskiej działa 3600 międzynarodowych organizacji przystępczych. Jakie działania na tym froncie komisja CRIM uznała za priorytetowe?**

Głównym wyzwaniem, przed którym teraz stoimy, jest zawiązanie bliższej współpracy pomiędzy europejskimi organami sądownictwa i siłami porządkowymi. Musimy stworzyć wspólne ramy prawne, dzięki którym wyrok wydany w jednym kraju będzie obowiązywał w całej Unii. Przykładem godnym naśladowania jest choćby penalizacja kontaktów i powiązań z mafią, obowiązująca na razie jedynie we Włoszech.

- **Czy możemy mówić o "europejskiej mafii"?**

Mafie nie są związane z obszarami geograficznymi. W Niemczech wśród największych organizacji przystępczych wymienia się te, mające korzenie w Turcji i Rosji. To właśnie dlatego ten europejski problem wymaga opracowania europejskiego rozwiązania. Jednym z największych osiągnięć UE jest wspólny rynek. Musimy być pewni, że firmy skazane za korupcję lub pranie brudnych pieniędzy będą wykluczone z udziału w zamówieniach publicznych w całej Europie.

- **Duża część sprawozdania dotyczy finansów grup przystępczych...**

Musimy zajmować mienie pochodzące z działalności przystępczej, znieść zasadę tajemnicy bankowej i położyć kres rajom podatkowym w UE. Dlatego tak ważne jest umocnienie zarządzania unijnym sektorem bankowym. To, co razem wypracowaliśmy, nie musi pozostać jedynie na papierze!

16. Komisja Kultury i Edukacji (CULT) – Eurodeputowana Neved'alová: unijne systemy edukacji nie biorą pod uwagę wymogów rynku pracy

Rynek pracy przeżywa ciężkie czasy. Młodzi, wykształceni ludzie pozostają bez pracy, a pracodawcy nie są w stanie znaleźć odpowiednich kandydatów na wolne stanowiska. W jaki sposób krajowe systemy kształcenia mogą przygotować młodych do życia? Słowacka deputowana S&D Katarína Neved'alová rozmawiała nt. partnerstw między szkołami a firmami oraz podejmowaniu przez młodych właściwej decyzji o dalszej karierze. Komisja Kultury i Edukacji CULT przyjęła rezolucję nt. nowego podejścia do edukacji 17 września.

- **Pomysły na edukację w państwach członkowskich bardzo się różnią. Co jest ich wspólną bolączką?**

Nie odzwierciedlają wymogów rynku pracy. Mamy niezwykle wysoką liczbę absolwentów szkół wyższych i tak samo wysoką liczbę bezrobotnych, których dyplomy i wykształcenie mają się nijak do zapotrzebowania na rynku pracy. Młodzi ludzie muszą się poważnie zastanowić, co będą mogli zrobić z dyplomem szkoły, na którą się decydują.

Wiemy jakie umiejętności będą przydatne na rynku pracy w okresie najbliższych 20 lat, ale musimy się do tego dobrze przygotować. Mówimy o starzejącym się społeczeństwie, ale nikt nie zajmuje się problemem opieki nad osobami starszymi i koniecznością wykształcenia większej ilości pielęgniarek i lekarzy. Wiemy, że w ciągu dwóch lat UE będzie poszukiwała około miliona pracowników w sektorze ICT, ale dziś Ci ludzie wcale nie są szkoleni!

- **W swoim raporcie nacisk stawia Pani na partnertswa...**

Nauczyciele muszą wiedzieć dla kogo przygotowują swoich uczniów. Podwójny system, gdzie szkoła współpracuje z firmami, a studenci mogą odbywać dodatkowe szkolenia, jest w tej chwili najlepszym rozwiązaniem. Niektóre przedsiębiorstwa poświęcają także czas i środki na dodatkowe przeszkolenie nauczycieli, by Ci mogli przekazać przydatną z punktu widzenia rynku wiedzę.

- **Podkreśla Pani także wielką rolę uczenia się przez całe życie. Dlaczego?**

Zgodnie z wyliczeniami Komisji, każdy z nas będzie musiał zmienić pracę 10 razy w ciągu swojego życia. Oznacza to konieczność przystosowania się do nowych wymogów i technologii. To dlatego tak ważne jest ciągle podnoszenie kwalifikacji i zdobywanie nowych umiejętności.

- **Edukacja jest jednak obowiązkiem państw członkowskich. Co UE może zrobić w tej kwestii?**

Unia Europejska przedstawia rekomendacje. Będziemy mieć także nowy program – Erasmus + (2014-2020), z którego skorzystają nie tylko studenci, ale także nauczyciele.

17. Komisja Spraw Gospodarczych i Monetarnych (ECON) – Poseł Marc Tarabella: Chodzi nam o lepsze wykorzystanie pieniędzy publicznych

Nowe zasady dotyczące zamówień publicznych mają sprawić, że wydawanie pieniędzy podatników będzie bardziej efektywne i przejrzyste. Marc Tarabella, belgijski deputowany socjaldemokratów, który jest odpowiedzialny za ten temat w PE tłumaczył, co dokładnie się zmieni w tych przepisach.

- **Jakie problemy rozwiąże ta nowa propozycja?**

To ważny krok do zmiany traktowania najniższej ceny jako głównego kryterium przy zamówieniach publicznych. Chcemy by wybierana była najbardziej korzystna z ekonomicznego punktu widzenia oferta. To wykluczy propozycje, które są tanie bo zaniżają jakość lub są nienaturalnie niskie.

Ważną częścią są też przepisy mówiące o podwykonawcach. Dużo publicznych pieniędzy jest tracone właśnie poprzez takie łańcuchy podwykonawców. To powinna być odpowiedzialność Państw Unii, żeby i ich także sprawdzać i wymagać takiej samej przejrzystości, jak od głównego wykonawcy.

W przepisach jest też mowa, że jednym z kryteriów powinno być także uszanowanie dyrektyw UE, prawa krajowego i umów zbiorowych. Firma, która ich nie przestrzega powinna być odrzucona z procedur.

- **Kto najbardziej skorzysta na tych zmianach? Czy mali i średni przedsiębiorcy zyskają lepszy dostęp do zamówień publicznych?**

Te zmiany to uproszczenie przepisów. Mali przedsiębiorcy już nie będą musieli przysyłać różnego rodzaju dokumentów przed przystąpieniem do procedury. Będą za to mogli otrzymać informację i przystąpić do przetargu drogą elektroniczną. To powinno być dla nich atrakcyjne rozwiązanie. Chcemy by bardziej uczestniczyli w rynku zamówień publicznych bo to będzie korzystne dla gospodarki.

- **W propozycji jest też mocno podkreślona rola innowacji. Jak zachęcać do inwestowania w nią?**

Nie można mówić, że chcemy sprawniejszego wydawania pieniędzy publicznych bez uwzględnienia innowacji. Władze będą mogły wybierać firmy innowacyjne, bo to one będą najbardziej efektywne w dzisiejszej gospodarce.

18. Komisja Spraw Gospodarczych i Monetarnych (ECON) - Kredyty hipoteczne: „Nowe zasady utrudnią dalsze, lekkomyślne udzielanie pożyczek”

Lepsze zabezpieczenie i poinformowanie klientów banków zaciągających kredyty hipoteczne jest głównym celem nowej dyrektywy, która zostanie przedyskutowana i poddana pod głosowanie podczas wrześniowej sesji plenarnej. Sprawozdawca, hiszpański deputowany Socjaldemokratów (S&D) Antolín Sánchez Presedo wyjaśniał, w jaki sposób Parlament chce ukrócić zjawisko nieodpowiedzialnego udzielania pożyczek, które napędzało europejski kryzys gospodarczy.

- **W jaki sposób nowe obostrzenia uchronią obywateli UE w przypadku ponownego pojawienia się zawirowań na rynku mieszkaniowym, takich, jakie obserwowaliśmy niedawno w Hiszpanii czy Irlandii?**

Nowe środki uniemożliwią dalsze, lekkomyślne udzielanie pożyczek. Instytucje kredytowe będą musiały podawać klientom znacznie więcej informacji o sprzedawanym produkcie (kredycie), oraz dokładnie sprawdzić możliwości finansowe kredytobiorcy. Dużo surowsze będą także zasady dotyczące wyceny nieruchomości oraz analizy ryzyka.

Ponadto, klientom będzie przysługiwał 7-dniowy okres wypowiedzenia umowy kredytowej, dzięki czemu będą mogli jeszcze raz zastanowić się nad podjętą decyzją i w ostateczności - wycofać się. Termin 7 dni może zostać wydłużony, jeśli tego zażyczy sobie państwo członkowskie.

- **W jaki sposób pomoże to kredytobiorcom, którzy nie są w stanie spłacać pożyczki i ryzykują utratą domu?**

Planujemy wprowadzić nieco większą elastyczność w przypadku kredytu hipotecznego. Kupców w takich przypadkach chronić będą specjalne przepisy, dzięki którym możliwe będzie uniknięcie zerwania umowy i przejęcia mienia. Otwieramy drzwi dla sprzedaży nieruchomości po najlepszej cenie, jednocześnie chroniąc kupujących przed nadmiernym zadłużeniem i spłatą zaciągniętego kredytu poprzez zwrot zakupionej nieruchomości.

- **Jakie skutki będzie miała ta reforma dla gospodarki?**

Ustanowienie jednolitych, wspólnych ram prawnych dla unijnego rynku kredytów hipotecznych da impuls do jego dynamicznego rozwoju. Ponadto skorzysta na tym cała gospodarka - dzięki wzmocnieniu wzrostu gospodarczego i zagwarantowaniu miejsc pracy. Wreszcie, pomoże to także rodzinom, poszukującym dobrych warunków mieszkaniowych, będących w zasięgu ich możliwości finansowych.

19. Komisja Spraw Gospodarczych i Monetarnych (ECON) - C. de Jong o nieuczciwym marketingu: "przestępcy są bardzo pomysłowi"

Nazwa firmy w katalogu biznesowym, rejestracja patentu, członkostwo w izbie handlowej – dla małych przedsiębiorców to doskonale wydane pieniądze. Jest tylko jeden warunek - nie mogą wpaść w ręce prężnie działających oszustów. Komisja ds. rynku wewnętrznego (IMCO) przyjęła 26 września rekomendacje ws. walki z nieuczciwymi praktykami marketingowymi. Poseł-sprawozdawca Cornelis de Jong (GUE/NGL) wyjaśniał szczegóły swojej rezolucji.

- **Na jakich formach nieuczciwych praktyk handlowych skupia się Pański dokument?**

Wszystkich możliwych. Uniknęliśmy ścisłego precyzowania, bo przestępcy są bardzo pomysłowi. Pojawiają się rachunki za nieświadczony usługi, przedsiębiorcy płacą za umieszczenie ich firm w nieistniejących, lub nieistotnych katalogach biznesowych. Zdarzały się także fałszywe wezwania zapłaty, rzekomo pochodzące z izb handlowych czy urzędów patentowych. Przestępcy próbują wszystkiego, co tylko może zadziałać.

- **Kim są poszkodowani i jak duże są straty?**

Są to głównie mali przedsiębiorcy. Raz oszukani, nie chcą niczego z tym robić, bo boją się, że wyjdą na głupców. Dlatego zwykle dalej płacą. I mówimy tu o miliardach euro w samej Unii Europejskiej...

- **Jak UE może pomóc biznesowi w walce z oszustami?**

Pierwszym krokiem jest stworzenie państwowych urzędów, które będą przyjmować skargi i tworzyć bazy danych nielegalnych praktyk wraz z ich przykładami. Dzięki temu możemy otworzyć europejską sieć wymiany informacji, nie tylko dotyczącą samych form nieuczciwego marketingu, ale także skazanych za jego prowadzenie firm, które następnie zostałyby wyeliminowane z udziału w zamówieniach publicznych.

Po drugie, prokuratura powinna traktować ten problem priorytetowo, bo być może nie są to wielkie koszty dla indywidualnych poszkodowanych, ale po ich zsumowaniu na poziomie europejskim, okazuje się, że są to ogromne pieniądze.

Po trzecie, zalecamy zaangażowanie się w tę sprawę Europolu, który mógłby przeprowadzić szczegółową analizę sytuacji.

20. Komisja Spraw Gospodarczych i Monetarnych (ECON) - Klaus Regling: alternatywa wobec cięć byłaby jeszcze dotkliwsza

Klaus Regling, pełniący funkcję dyrektora zarządzającego Europejskiego Mechanizmu Stabilizacyjnego (ESM), jest jedną z najbardziej zorientowanych osób w kwestiach kondycji finansowej strefy euro. Jego ocena jest w dużej mierze optymistyczna: w odpowiedzi na podjęte działania, do krajów wspólnej waluty powoli wraca wzrost

gospodarczy. Regling zauważa jednak, że wciąż pozostaje wiele do zrobienia, głównie w dziedzinie zagrożonej przez kryzys konkurencyjności.

24 września Klaus Regling spotkał się z przedstawicielami Komisji ds. Gospodarczych i Monetarnych (ECON), by przedyskutować stan strefy euro. Jest on osobą odpowiedzialną za program wspierający państwa, które popadły w poważne problemy finansowe.

- **Agencje ratingowe ponownie rozważają obniżenie oceny wiarygodności niektórych krajów strefy euro. To znak, że kryzys zadłużeniowy może w najbliższych miesiącach stać się jeszcze dotkliwszy?**

Wręcz przeciwnie. Zaobserwowaliśmy ostatnio wiele pozytywnych znaków w strefie euro. Ponadto, agencje ratingowe dużo łaskawiej patrzą dziś na przykład na Irlandię, nie można więc mówić o tym, że ponownie rozważają jedynie obniżanie ocen. W drugim kwartale 2013 roku, strefa euro po raz pierwszy od 18 miesięcy zanotowała wzrost gospodarczy. Bezrobocie dzięki programom EFSF (European Financial Stability Facility) i ESM minimalnie spadło. Twarde dane ekonomiczne pokazują, że nasza odpowiedź na kryzys – czyli zapewnianie pożyczek państwom będącym pod rynkową presją przeciw rygorystycznym warunkom, przynosi rezultaty.

Trzeba podkreślić jednak, że kryzys jeszcze się nie skończył. Najlepszym wyjściem dla krajów objętych programem jest redukcja ryzyka mogącego wystąpić w przyszłości i pozostanie na obranym kursie: dostosowywania niezbędnych rozwiązań na poziomie krajowym. Członkowie strefy euro powinni przestrzegać zasad wzmocnionej koordynacji polityki gospodarczej, a na poziomie europejskim należy kontynuować prace nad elementami składowymi unii bankowej.

- **Grecja jest w centrum uwagi od ponad trzech lat. Czy będzie potrzebowała trzeciego bailoutu? Co jest przyczyną tak długiej walki Greków z kryzysem?**

Jest zdecydowanie za wcześnie, by mówić o konieczności przygotowania trzeciego pakietu dla Aten. Jasne jest to, że Grecja koryguje nierówności, które były przyczyną wybuchu kryzysu. Biorąc pod uwagę wyjątkowo trudną sytuację, Grecy podejmują wielkie wysiłki i poczynili znaczne postępy. W ciągu trzech lat przeprowadzono największą korektę fiskalną w historii i wypracowano podstawową nadwyżkę budżetową. Poprawiła się konkurencyjność i wprowadzono szerokie reformy strukturalne. Jednakże wciąż pozostaje wiele do zrobienia.

- **Obywatele utracili część swoich wynagrodzeń, pogorszyło się też ich bezpieczeństwo socjalne. Wciąż jednak nie widzą ożywienia gospodarczego. Czy istnieje jakaś alternatywa dla polityki cięć?**

Zdaję sobie sprawę z bardzo trudnej sytuacji obywateli krajów objętych programem. Pensje i świadczenia emerytalne zostały mocno ograniczone, wiele ludzi straciło pracę. Myślę, że trzeba jednak powiedzieć, że alternatywne sposoby walki z kryzysem byłyby nietrwałe i jeszcze bardziej dla nich dotkliwe. Pożyczki EFSF i ESM dają państwom możliwość uzyskania krótkoterminowych funduszy, które można wykorzystać do działań na rzecz odbudowy zaufania inwestorów. Doświadczenia MFW (Międzynarodowy Fundusz Walutowy) w państwach takich jak Korea Południowa, Brazylia i Turcja pokazują, że taka strategia przynosi dobre wyniki.

21. Komisja ds. Petycji (PETI) – Eurodeputowana Mazzoni: „Prawie nikt nie analizuje wpływu kryzysu na życie obywateli UE”

Wiele już pisano i mówiono o kryzysie gospodarczym, ale do tej pory niemal nikt nie pochylił się nad jego wpływem na codzienne życie mieszkańców Unii Europejskiej. 24 września komisja ds. petycji (PETI), która pomaga obywatelom zabrać głos na forum Europy, wraz z deputowanymi - Jo Leinenem (S&D) i Andrew Duffem (ALDE), przyjrzała się temu problemowi podczas specjalnego wysłuchania. O jego szczegółach mówiła przewodnicząca komisji PETI, włoska posłanka EPP Erminia Mazzoni.

- **Co było głównym celem spotkania?**

Wpłynęły do nas liczne petycje pisane przez mieszkańców UE, obawiających się wpływu kryzysu na ich prawa podstawowe. Zawsze w takim przypadku jesteśmy zobowiązani do udzielenia odpowiedzi. Istotne było też szczegółowe zbadanie problemu. Media i politycy skupiają się zwykle na kondycji europejskich rynków. Prawie nikt nie zajmuje się wpływem kryzysu na życie codzienne i prawa podstawowe obywateli, a to jest jedna z kwestii, która, według nas, powinna być brana pod uwagę przez unijne i krajowe instytucje.

- **W jaki sposób komisja petycji chroni mieszkańców UE?**

Jako komisja pomagamy obywatelom, gdy dojdzie do błędnego zastosowania unijnego prawa, lub naruszenia ich praw.

- **Czy może Pani podać przykład petycji, dzięki której zmieniono przepisy?**

Poprzez zwrócenie uwagi na sytuację osób niedowidzących, udało nam się wypracować zmiany na międzynarodową skalę. W traktacie o ochronie własności intelektualnej ujęte zostało prawo osób niedowidzących do dostępu do wszelkich publikacji przełożonych na język Braille'a. To wielki sukces, bo sprawa ta ważna jest dla ponad 7 milionów Europejczyków.

Opracowała:

Dr Magdalena Skulimowska¹

¹ Na podstawie debat w komisjach PE, przyjętych tekstów rezolucji oraz informacji prasowych PE i PAP.

ⁱ **Załącznik:**

Przemówienie komisarza Andora podczas posiedzenia Komisji Zatrudnia i Spraw Socjalnych w dniu 25 września br.

ANNEX

**Check against delivery
Speech by Mr László Andor,
Commissioner responsible for Employment, Social Affairs and Inclusion
Committee on Employment and Social Affairs, 25 September 2013**

State of the union + deliverables for 2013.

- There are **positive signs** of recovery but **they remain modest**. The policy shift we've seen is bearing fruit slowly and the recovery will be short lived if we don't take decisive steps regarding the euro-crisis and especially on the political and fiscal union as well as on the implementation of the banking union.
- It would be a mistake to let people think that the mild recovery makes the on-going and planned reforms of the EMU governance less important. Confidence and growth are **picking up precisely because there is progress on EMU reform**.
- The autumn will also be crucial for the conclusion of negotiations on the main financial instruments – cohesion policy and the ESF, EGF, Aid for the most Deprived - so that implementation can start as early in 2014 as possible.
- Crucially, the Commission together with the Member States needs to deliver **high quality Partnership Agreements and Operational Programmes** on how to effectively spend the more than 300 billion € of structural and cohesion funds for 2014-20. This requires working closely with the Member States and being tough when needed.
- Meanwhile the **debate on the future of Europe** will intensify as we approach the elections. The key defining issue in my view will be **inequalities** within societies and the growing **divergence** in socio-economic outcomes across Member States.
- All the successive **Treaties** and all the **enlargements** carried the notion of **convergence**.
- For me, **promoting convergence within societies and between Member States** is a key issue that should be addressed in the upcoming **communication on the social dimension of the EMU**, in the **Annual Growth Survey 2014** and in debates on **updating the Europe 2020** strategy.

Proposals to be delivered, including the proposals for the CWP 2014

-
- There are high expectations to improve the employment and social situation in the EU.
 - However, we have to also be realistic in what more should be achieved until the end of the mandate. As you know the **Communication on the Social Dimension of the EMU** should be adopted **on 2 October** on time for the European Council.
 - As far as the legislative proposals are concerned, I foresee the adoption of a few proposals which would further improve the employment prospects and working conditions:

Still in 2013,:

- A proposal for a Directive on extending 5 labour law directives to seafarers;
- A proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on strengthening the European Employment Services (EURES);
- Proposals for a quality framework for Traineeships (follow-up Employment Package) and for a quality framework on Anticipation and Restructuring. The latter will build on the report you have adopted on the issue;
- Proposal for a Decision of the European Parliament and of the Council establishing a European platform to fight undeclared work;
- As a non-legislative proposal, we debated in plenary in September the dossier of health and safety. I echoed the strong consensus you expressed for the adoption of a Strategy. Taking this into account together with the results of the successful public consultation, with around 500 contributions the College will decide on the next steps.
- In **2014**, the major legislative proposal will be (as foreseen in the CWP 2012) the review of the regulation on the coordination of social security systems. This proposal may be part of a mobility package to be proposed for the CWP 2014 which would take stock of the situation and policy framework regarding free movement of the workers.

CWP 2014 [depending on what is retained for 2014]

- Apart from these, I do not propose any new legislative initiative to be included **in the CWP 2014**. However, I propose to put some ideas on the table which have the potential for triggering job creation, improving the employment situation and contribute to deepening the EMU:

On job creation, an initiative on microfinance for entrepreneurship and job creation and an initiative on job creation in the green economy.

I think this is useful to pursue the debate launched by the blueprint and the roadmap for the deepening on the EMU.

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

2013/2079(INI)

6.9.2013

PROJEKT SPRAWOZDANIA

w sprawie sprawozdania z realizacji za rok 2013: rozwijanie i stosowanie technologii wychwytywania i składowania dwutlenku węgla w Europie (2013/2079(INI))

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

Sprawozdawca: Chris Davies

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej(*): Vicky Ford, Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

(*) Zaangażowana komisja – art. 50 Regulaminu

PR_INI

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	7

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie sprawozdania z realizacji za rok 2013: rozwijanie i stosowanie technologii wychwytywania i składowania dwutlenku węgla w Europie

(2013/2079(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę 2009/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla oraz zmieniającą dyrektywę Rady 85/337/EWG, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/60/WE, 2001/80/WE, 2004/35/WE, 2006/12/WE, 2008/1/WE i rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 (dyrektywa w sprawie CCS)¹,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 marca 2013 r. w sprawie przyszłości wychwytywania i składowania dwutlenku węgla w Europie (COM(2013)0180),
 - uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 27 marca 2013 r. zatytułowaną „Ramy polityki w zakresie klimatu i energii do roku 2030” (COM(2013)0169),
 - uwzględniając pakiet klimatyczno-energetyczny UE z grudnia 2008 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie planu działania prowadzącego do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.²,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0000/2013),
- A. mając na uwadze, że wychwytywanie i składowanie dwutlenku węgla (CCS) to technologia, co do której wykazano, że może ona znacznie zmniejszyć emisję CO₂ ze źródeł przemysłowych i elektrowni zasilanych paliwami kopalnymi, ale które wymaga udowodnienia tego na skalę przemysłową w celu promowania innowacji i zapewnienia redukcji kosztów;
- B. mając na uwadze, że Międzynarodowa Agencja Energetyczna przewiduje wzrost zużycia paliw kopalnych na świecie w ciągu kolejnych 20 lat i uważa, że CCS jest niezbędne do zredukowania emisji CO₂ o prawie 20% do 2050 r.;
- C. mając na uwadze aspiracje szefów rządów UE wyrażone w 2007 r., które dotyczyły uruchomienia do 12 elektrowni demonstracyjnych CCS do 2015 r., jednak ze względu na to, że ich rentowność zależy od wysokich cen dwutlenku węgla, ambicji tych nie można obecnie zrealizować;

¹Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114.

²Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 75.

- D. mając na uwadze, że UE traci pozycję lidera technologicznego w CCS – tylko jeden projekt jest obecnie rozpatrywany pod względem finansowania ze środków NER300, a projekty EPENG zostały zakończone lub zawieszono – oraz nie posiada obecnie skutecznej strategii promowania rozwoju projektów przewodnich CCS;

Rosnące ambicje

1. uznaje, że wdrożenie CCS jest dla UE niezbędne do osiągnięcia założeń w zakresie obniżenia emisji dwutlenku węgla do 2050 r. jak najniższym kosztem; potwierdza pilną potrzebę rozwinięcia szeregu projektów przewodnich obejmujących pełny łańcuch CCS; uznaje, że potrzebne są dodatkowe instrumenty poza EU ETS, które napędzą jego rozwój;
2. wzywa Komisję do przedstawienia propozycji celu na 2020 r. dotyczącego wdrożenia CCS, z uwzględnieniem wytwarzania energii w oparciu o węgiel i gaz oraz szeregu sektorów przemysłowych; sugeruje, aby ambicją było uruchomienie i prace nad liczbą projektów wystarczającą do łącznego wychwytywania i składowania 10 MT CO₂ rocznie;

Wiodąca rola państw członkowskich

3. uznaje, że rozwijanie CCS bez poparcia państw członkowskich nie jest możliwe; wyraża ubolewanie, że stosowanie tej technologii uzyskało tak niewielkie poparcie;
4. przypomina Komisji, że Parlament wezwał do przyjęcia przepisów zobowiązujących każde państwo członkowskie do opracowania strategii niskoemisyjnej obejmującej okres do 2050 r.; zaleca aktualizowanie takich krajowych planów działania co pięć lat; oczekuje, że określone w nich zostanie, czy i w jaki sposób CCS będzie wdrożone przez dane państwo członkowskie;
5. podkreśla kluczową rolę państw członkowskich w kontekście zapewnienia przejrzystych źródeł dochodów, takich jak taryfy gwarantowane, w celu wspierania tworzenia i realizacji projektów przewodnich, przy jednoczesnym zapewnieniu operatorom zwrotu z inwestycji, oraz dla wprowadzenia wymogów regulacyjnych, takich jak gwarancje, że elektrownie będące pierwszymi inicjatorami CCS będą wytwarzać energię elektryczną do obsługi podstawowego zapotrzebowania;

Przepisy i finansowanie UE

6. wzywa Komisję, aby zaproponowała utworzenie unijnego funduszu innowacji w przemyśle ze sprzedaży 600 mln uprawnień do emisji w ramach EU ETS, tak aby wspierać rozwijanie projektów przewodnich CCS, innych innowacyjnych technologii niskoemisyjnych oraz środków ograniczania emisji CO₂ powodowanych przez przemysł energochłonny;
7. uważa, że długoterminowe wsparcie CCS powinno pochodzić głównie z produkcji i importu paliw kopalnych powodujących emisję CO₂; wzywa Komisję, aby zaproponowała wprowadzenie od 2020 r. systemu obowiązkowego zakupu certyfikatów CCS przewidujących składowanie CO₂ proporcjonalnie do jego zawartości w produktach;
8. odnotowuje decyzję Europejskiego Banku Inwestycyjnego zakazującą udzielania kredytów na budowę elektrowni węglowych emitujących powyżej 550 g CO₂/kWh;

podkreśla, że bez wsparcia finansowego dla rozwoju CCS zasadnicze znaczenie będzie miało wprowadzenie bardziej rygorystycznych norm emisyjnych;

Transport i składowiska

9. uznaje, że możliwe jest osiągnięcie znacznych oszczędności finansowych dzięki priorytetowemu potraktowaniu klastrów CCS zakładów przemysłowych obsługiwanych przez wspólne rurociągi; sugeruje, że od operatorów zakładów nie można oczekiwać, iż będą oni uwzględniać przyszłe wymogi innych obiektów, a zatem rurociągi zbiorcze, które ostatecznie byłyby wykorzystywane do przesyłu CO₂ z różnych źródeł, powinny głównie powstawać w ramach partnerstw publiczno-prywatnych; podkreśla, że państwa członkowskie mają do odegrania bezpośrednią rolę, jeśli chodzi o zapewnienie transportu CCS i określenie dostępności infrastruktury przeznaczonej do składowania;
10. odnotowuje oświadczenia dotyczące możliwości składowania na Morzu Północnym 100 mln ton CO₂ rocznie do 2030 r. i 500 mln ton rocznie do 2050 r.; popiera wykorzystanie środków unijnych w celu przyjęcia wspólnej definicji cech miejsca składowania, zidentyfikowania potencjału geologicznego miejsc składowania w całej Europie, opracowywania projektów pilotażowych oraz przygotowania miejsc składowania na skalę przemysłową;
11. wzywa Komisję do promowania i sfinansowania opracowania atlasu miejsc składowania CO₂ w Europie;

Odpowiedzialność za składowanie

12. uznaje zaniepokojenie potencjalnych podmiotów zaangażowanych w CCS w związku z tym, że wymogi określone w dyrektywie w sprawie CCS wydają się jednostronne, co może oznaczać dla prywatnych przedsiębiorstw konieczność przyjęcia nadmiernej odpowiedzialności za składowanie CO₂ mimo zatwierdzenia ich działalności przez właściwy organ państwa członkowskiego i może stanowić istotny czynnik zniechęcający do inwestowania;
13. całkowicie zgadza się, że należy zapobiegać wszelkiemu przypadkowemu uwolnieniu CO₂ ze składowiska, jednak uważa, że państwa członkowskie muszą przyjąć współodpowiedzialność, jeżeli zezwoliły na utworzenie składowiska i zatwierdziły warunki jego użytkowania; podkreśla, że szczegóły dotyczące takiej odpowiedzialności powinny stanowić przedmiot negocjacji między potencjalnymi operatorami a właściwym organem;
14. wskazuje, że dyrektywa w sprawie CCS daje państwom członkowskim znaczną elastyczność co do sposobu zapewnienia bezpieczeństwa finansowego przez operatorów CCS oraz co do okresu, po którym właściwy organ przejmuje odpowiedzialność za zamknięte składowisko; sugeruje, że państwa członkowskie, które pragną promować rozwijanie CCS, będą musiały odegrać bardziej aktywną rolę i zaakceptować odpowiedzialność większą niż w obecnym rozumieniu;
15. sugeruje, że zawarty w dyrektywie w sprawie CCS wymóg rezygnacji z uprawnień przez operatorów w razie wycieku CO₂ nie uwzględnia wysokich kosztów działań naprawczych;

obawia się, że ten obowiązek stanowi dodatkową przeszkodę dla rozwoju CCS; wzywa Komisję do zaproponowania zmiany w swojej ocenie dyrektywy w sprawie CCS;

Stan gotowości do wychwytywania i składowania

16. podkreśla, że niedopuszczalne jest już inwestowanie w elektrownie lub zakłady przemysłowe, w przypadku których istnieje prawdopodobieństwo emisji znacznych ilości CO₂, bez względu na to, w jaki sposób emisje zostaną zmniejszone w przyszłości;
17. zauważa, że państwa członkowskie mogą na różne sposoby oceniać postanowienia dyrektywy w sprawie CCS, zgodnie z którymi wymaga się przeprowadzania oceny możliwości wychwytywania, transportu i składowania przed udzieleniem elektrowniom licencji na działanie;
18. wzywa Komisję do przedstawienia propozycji, zgodnie z którą warunkiem budowy wszystkich nowych elektrowni zasilanych paliwami kopalnymi i wysokoemisyjnych zakładów przemysłowych przekraczających określone rozmiary byłoby należyte przygotowanie do wdrożenia CCS, z wyjątkiem obiektów zaspokajających szczytowe zapotrzebowanie na energię lub przypadków, w których państwo członkowskie spełniło wymóg prawny dotyczący opublikowania planu działania określającego, w jaki sposób zrealizowane zostaną cele w zakresie ograniczenia emisji CO₂ do 2050 r. bez wykorzystania CCS;

Wychwytywanie dwutlenku węgla i jego wykorzystanie

19. z zadowoleniem przyjmuje różne inicjatywy dotyczące wykorzystania CO₂ w sposób, który ogranicza ogólny poziom emisji do atmosfery; w szczególności wzywa Komisję, aby pilnie dokonała oceny potencjalnego wykorzystania CO₂ do lepszego odzysku ropy naftowej i gazu w UE;

o

o o

20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

UZASADNIENIE

Pięć lat temu istniały duże nadzieje, że Unia Europejska stanie się liderem światowym w dziedzinie wychwytywania i składowania dwutlenku węgla (CCS). Rada Europejska nie tylko z zadowoleniem przyjęła koncepcję uruchomienia do 2015 r. 12 projektów demonstracyjnych CCS, ale zatwierdziła również zaproponowany przez Parlament Europejski mechanizm finansowania (NER300), co do którego wydawało się prawdopodobne, iż zapewni wsparcie sektora publicznego wystarczające do realizacji założeń.

Przyjęte założenia były dobre. Jeżeli emisja CO₂ ma zostać radykalnie zmniejszona do 2050 r. jak najmniejszym kosztem, to wdrożenie technologii CCS będzie miało zasadnicze znaczenie. Ograniczenie emisji z największych zakładów przemysłowych jest niezbędne i może pozwolić na dalsze korzystanie z paliw kopalnych, przy znacznie mniejszych skutkach w kontekście globalnego ocieplenia.

Niestety niewiele wynikało z tego początkowego entuzjazmu. W pierwszej fazie funkcjonowania NER300 ubiegano się o finansowanie trzynastu poważnych projektów z sześciu państw, jednak ostatecznie większość wnioskodawców wycofała się lub nie spełniła rygorystycznych i sztywnych wymogów, które przyjęto. W drugiej fazie pozostał tylko jeden projekt („White Rose” z Wielkiej Brytanii), ale nie wiadomo, czy wymogi państwa członkowskiego i wymogi Komisji będą wystarczająco zbieżne, aby umożliwić pozyskanie środków. Tymczasem większa część kwoty 1 mld EUR udostępnionej na projekty pilotażowe CCS w 2009 r. w ramach Europejskiego planu naprawy gospodarczej nie została wydana i nie będzie podlegała realokacji.

Technologia sekwestracji i wychwytywania CO₂ była dostępna już w latach trzydziestych XX w. Przesyłanie CO₂ przy pomocy rurociągów jest rozpowszechnione na całym świecie. Udowodniono, że podziemne składowanie CO₂ jest bezpieczne, zwłaszcza w Sleipner, gdzie Norwegia od 1996 r. wtłacza milion ton CO₂ rocznie w formacje skalne położone głęboko pod dnem Morza Północnego, a gdzie nie stwierdzono żadnych nieoczekiwanych ruchów.

Kolejne badania wykazują, że koszt CCS na jedną tonę składowanego CO₂ będzie niższy niż w przypadku morskich energii wiatrowej i słonecznej. Dlaczego zatem technologii tej nie przyjęto z większym entuzjazmem?

Jak dotąd najważniejszy powód jest taki, że ani Unia Europejska, ani państwa członkowskie nie stworzyły modelu biznesowego promującego inwestycje prywatne. Podczas gdy podmioty rozwijające pozyskiwanie energii ze źródeł odnawialnych są dotowane dzięki użytkownikom energii elektrycznej, promowanie CCS uzależnione było niemal całkowicie od uprawnień do emisji dwutlenku węgla, których ceny zostały wywindowane tak wysoko, że inwestorzy woleli poszukiwać alternatyw do ich zakupu, unikając emisji CO₂. Wartość mechanizmu finansowania NER300 jest również bezpośrednio uzależniona od ceny dwutlenku węgla, której załamanie stanowiło zatem podwójny cios dla nadziei pokładanych w utworzeniu CCS.

Bez wątplenia cena dwutlenku węgla na poziomie 60–70 EUR za tonę znacznie zmniejszyłaby potrzebę dotowania energii ze źródeł odnawialnych i sprzyjałaby inwestowaniu w CCS, ale najprawdopodobniej taki poziom nie zostanie osiągnięty jeszcze przez wiele lat. Niezbędne jest podejście alternatywne. Sprawozdawca przedstawił w

niniejszym sprawozdaniu, w jakim kierunku mogłoby ono ewoluować i jakie działania będą potrzebne w tym celu.

Podkreśla on, że rozwijanie CCS jest uzależnione od wsparcia politycznego i finansowego państw członkowskich. Podczas gdy żadne państwo członkowskie nie musi przyjmować technologii wbrew swojej woli, sprawozdawca podważa założenie, że wszystkie rządy w UE wiedzą, jak osiągnąć cel obniżenia emisji CO₂ do 2050 r. lub doceniły rolę, jaką CCS może tu odegrać. Częściowo z tego właśnie powodu sprawozdawca podkreśla, że prawodawstwo UE powinno nałożyć na każde państwo członkowskie obowiązek opublikowania orientacyjnej strategii określającej sposób osiągnięcia przyjętych założeń do roku 2050.

Nie wszystko pozostawić można w rękach sektora prywatnego. Państwa członkowskie, które doceniają potencjał CCS, powinny być gotowe do odegrania aktywnej roli w jego rozwijaniu. Będą musiały przewidzieć mechanizmy finansowe, takie jak taryfy gwarantowane tego samego rzędu, co przeznaczone na wspieranie energii ze źródeł odnawialnych. Być może będą musiały udzielić wsparcia w budowaniu sieci rurociągów oraz w identyfikacji i przygotowaniu składowisk. Być może będą musiały przyjąć wiodącą rolę w przekonaniu sceptyków, że składowanie CO₂ stwarza dużo mniejsze zagrożenie niż wiele innych rodzajów działalności przemysłowej. Będą musieli zaakceptować współudział w ponoszeniu odpowiedzialności finansowej w razie problemów w zatwierdzonym przez nich miejscu składowania.

Chociaż państwa członkowskie powinny odgrywać wiodącą rolę, zawsze akceptowany był fakt, że cała UE ma odgrywać rolę w stymulowaniu rozwoju CCS oraz zapewnieniu dzielenia się wiedzą dla wspólnej korzyści. Przy obecnym stanie rzeczy UE nie posiada już skutecznej strategii realizacji tego celu.

Sprawozdawca proponuje uzgodnienie wspólnego celu UE, aby skoncentrować się i zachęcić do wykorzystania ograniczonych dostępnych środków przeznaczonych na osiągnięcie tego celu. Sprawozdawca argumentuje, że musimy po prostu wspierać rozwijanie szeregu projektów przewodnich, jeżeli inicjatywa ma być promowana, przy mniejszych kosztach, a technologia ma zostać zaakceptowana jako realistyczna możliwość. Proponuje skromny cel polegający tym, by do roku 2020 wystarczająca liczba projektów CCS znalazła się w fazie realizacji lub opracowania, tak aby umożliwić składowanie 10 mln ton CO₂ rocznie. Stanowi to jedną piątą ogólnego celu rocznego zalecanego przez Międzynarodową Agencję Energetyczną.

W perspektywie krótkoterminowej wymagane będzie dodatkowe źródło finansowania. Sprawozdawca opowiada się za utworzeniem funduszu innowacji przemysłowych ze środków pozyskanych ze sprzedaży uprawnień do emisji dwutlenku węgla. Środki te mogłyby zostać przeznaczone nie tylko na wspieranie CCS, ale także na rozwijanie innowacyjnych projektów w dziedzinie energii odnawialnej oraz wykorzystane do zmniejszenia ilości CO₂ emitowanej przez sektory energochłonne.

Komisja Europejska oczekuje, że CCS zyska samodzielną rentowność do 2035 r., ale sprawozdawca uważa, że po 2020 r., na etapie poprzedzającym wprowadzenie do obrotu, źródłem wsparcia finansowego powinny być paliwa kopalne, które powodują emisję CO₂. Zaleca stworzenie systemu certyfikacji CCS podobnego do tego, który funkcjonuje w

Wielkiej Brytanii, gdzie obowiązuje system obligacji w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, lub podobnego do szwedzkiego lub norweskiego systemu certyfikacji. Sprawozdawca zaleca, aby obowiązek posiadania pewnej liczby certyfikatów CCS miał zastosowanie szczególnie w przypadku producentów i importerów paliw kopalnych.

Jeżeli CCS nie uzyska wsparcia finansowego, alternatywę stanowiłoby przyjęcie podejścia regulacyjnego. Sprawozdawca wolałby uniknąć wprowadzania rygorystycznych norm w zakresie emisji, ale zgadza się, że mogą one mieć ważną rolę do odegrania.

Parlament Europejski zyskał uznanie w 2008 r. w związku z propozycją utworzenia mechanizmu finansowego na rzecz CCS, który zapewnił poparcie Rady i Komisji. Sprawozdawca ma nadzieję, że posłowie do Parlamentu Europejskiego mogą ponownie podjąć inicjatywę oraz że w niniejszym sprawozdaniu Parlament zaproponuje sposoby na zapewnienie zastosowania technologii, która odegra kluczową rolę w kontekście przeciwdziałania zagrożeniu, jakim jest globalne ocieplenie.